

ler efter justitsministeriets opfattelse mere naturligt hører hjemme i en lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab.

I straffelovens § 235, stk. 2, bestemmes det, at genstande og stoffer, der er tjenlige til at forebygge svangerskab, kun må forhandles, såfremt de er godkendt af justitsministeren efter forhandling med sundhedsstyrelsen. Endvidere gives der justitsministeren adgang til efter forhandling med handelsministeren at fastsætte priserne på sådanne genstande eller stoffer, der skal være tydeligt angivet på emballagen, og det bestemmes, at de kun må forhandles fra apoteker eller fra udsalgssteder, der er godkendt af embedslægen efter forhandling med politiet. De nærmere regler om godkendelse af sådanne genstande og stoffer og om godkendelse af udsalgssteder indeholdes i bekendtgørelse nr. 263 af 8. september 1937 som ændret ved bekendtgørelse nr. 370 af 31. august 1948. Derimod er lovens hjemmel til fastsættelse af avancebegrænsning på dette område ikke benyttet.

I kommissionens betænkning side 48 peges der på, at udsalgsprisen for kondomer og pessarer er mangedoblet i forhold til importprisen eller fremstillingsomkostningerne, og at spørgsmålet om at tilvejebringe rimeligere priser på dette område bør tages op til overvejelse.

Spørgsmålet om tilvejebringelse af en avancebegrænsning ved handelen med præservativer er rejst af prisdirektoratet i 1948, og der har af prisdirektoratet, efter at sagen har været genstand for forhandling mellem handelsministeriet og justitsministeriet, været ført drøftelser med branchen om tilvejebringelse af en avancebegrænsning. En sådan ordning støder imidlertid på den for denne branche særlige vanskelighed, at der på grund af uundgåelige afvigelser i kvaliteten indenfor samme vareparti af grossister må foretages en kvalitets-sortering. En effektiv priskontrol må således omfatte en kontrol med, at der ikke gennem kvalitets-sorteringen sker omgåelse af en prisordning. Prisdirektoratet har fremhævet, at en sådan kontrol næppe lader sig gennemføre, medmindre kvalitets-sorteringen og prismærkningen gennem en autorisationsordning henlægges til bestemte led i om sætningen, som det er muligt at kontrollere.

Sagen om gennemførelsen af en priskontrol indenfor dette område har været forelagt svangerskabskommissionen til erklæring, der ved tilbagesendelsen har henvist til udtalelsen i betænkningen side 48.

Justitsministeriet må ligesom svangerskabskommissionen anse det for påkrævet, at der indføres en priskontrol med præservativer. Man lægger herved vægt på, at den fri konkurrence på grund

af denne branches særlige beskaffenhed erfaringsmæssigt ikke gør sig gældende, og at der som følge heraf sker en urimelig fordyrelse af varen gennem de forskellige omsætningsled. Justitsministeriet har derfor efter modtagelsen af svangerskabskommissionens erklæring indledet forhandling med handelsministeriet og sundhedsstyrelsen om gennemførelse af en sådan priskontrol. Forslagets § 10 indeholder foruden de i straffelovens § 235, stk. 2, optagne bestemmelser en bemyndigelse for justitsministeriet til at fastsætte de til gennemførelsen af en effektiv begrænsning af og kontrol med priserne fornødne vilkår for adgangen til at forhandle de nævnte genstande og stoffer. Bestemmelsen er formuleret således, at den ikke indeholder hjemmel for ministeriet til at begrænse antallet af handlende indenfor branchen, men alene til at fastsætte vilkår for omsætningen som f. eks. bestemmelser om, at ikke prismærkede varer kun må sælges til forhandlere, der har opnået autorisation, og at varer, der hos godkendte omsætningsled er prismærket, ikke senere må ompakkes.

Til § 12.

Forslaget svarer til udkastets § 10.

Til § 13.

Den gældende lov har gyldighed for Færøerne, hvorimod Grønland ikke omfattes af loven.

Da der ikke hidtil har været oprettet en mødrehjælpsinstitution på Færøerne, og en gennemførelse af den nye mødrehjælpslov kun bør ske efter at spørgsmålet har været forelagt det færøske Hjemmestyre, har man fundet det naturligt at udskyde spørgsmålet om gennemførelse af nærværende lovforslag for Færøerne. Der er derfor i § 13, stk. 3, optaget en bestemmelse om, at loven først får gyldighed på Færøerne, når den sættes i kraft ved kgl. anordning, således at den hidtidige svangerskabslov fortsat har gyldighed på Færøerne indtil dette tidspunkt.

En gennemførelse af nærværende lovforslag i Grønland vil ligesom på Færøerne støde på den vanskelighed, at der ikke er oprettet nogen mødrehjælpsinstitution i Grønland. Man har imidlertid her ikke den udvej fortsat at lade den gamle lovs bestemmelser gælde, idet denne aldrig har været gældende ret i Grønland, hvor man hidtil kun har anerkendt svangerskabsafbrydelse på medicinsk indikation efter et rent nødretssynspunkt. Da det imidlertid må anses for ønskeligt, at der også i Grønland, hvor der i hovedsagen gør sig de samme